

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Acta Synodalia Osnabrvngensis Ecclesiae, Ab Anno Christi
MDCXXVIII.**

Brogberen, Johannes

Coloniae Agrippinae, 1657

Innocentivs Papa X. Ad futuram rei memoriam.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14298

Tridentini Interpretum respondit. Regulares ex eadem Constitutione ita demum teneri Episcopo significare diem Electionis Abbatissæ, eumque usque ad præfinitum tempus expectare, si antea ipse expressè declaraverit, se uti velle facultate sibi hac in parte attributa, Abbatissarumque electionibus per se vel per alium interesse, ac præsidere. Post eam verò

declarationem licere Episcopo animadvertere in Regulares, qui ante tempus significatum, aut die electionis eidem non prænunciata, ad Abbatissæ electionem procedunt.

Cof. Card. de Torres.

Prosper Fagnanus S. Congreg. Secr.

G.

INNOCENTIUS PAPA X.

Ad futuram rei memoriam.

§. 1.

Um sicut accepimus, aliquæ fuerint ortæ differentie inter venerabilem fratrem Joannem Episcopum Angelopolitan. sive popule Sanctorum Angelorum in Indiis Occidentalibus ex una, & dilectos filios Clericos Regulares Societatis Jesu partibus ex altera, de, & super munere prædicationis verbi Dei in propriis eorundem Clericorum Regularium petita solum Episcopi benedictione, quam in alienis Ecclesiis petita, & obtenta ab eodem Episcopo Diocesano licentia exercendi; nec non super Confessionibus Laicorum audiendis prævio examine, sive approbatione ejusdem Episcopi Diocesani, quæ dicti Clerici Regulares in vim Privilegiorum prædictæ Societati Apostolica autoritate concessorum sibi proprio jure licere prætendebant, & desuper in partibus fuerit deventum ad plures actus judiciales, & pro parte Clericorum Regularium hujusmodi ad Electionem conservatorum privilegiorum hujusmodi: Nobisque tam dicti Joannis Episcopi, quam eorundem Clericorum Regularium nomine pro sopiendis differentiis hujusmodi quædam dubia decisionem differentiarum præfatarum, nec non jurisdictionem Ordinariorum in exemptos, & ipsorum Clericorum Regularium exemptionem à jurisdictione Ordinarii concernentia fuerint proposita, ad quæ ambæ partes responderi, & quid desuper observandum sit, auctoritate Nostra Apostolica statui & stabiliri desiderabant.

§. 2. Nos, qui omnium fidelium & præsertim Ecclesiasticorum quieti libenter incumbimus, differentias prædictas, totumque negotium particulari congregationi aliquorum venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ R. E. Cardinalium, & dilectorum Romanæ Curie Prælatorum examinari commisimus,

qui auditis sæpius Procuratoribus prædicti Joannis Episcopi nec non procuratore Generali Societatis prædictæ, negotio maturè discussio, omnibus dubiis, & petitionibus hinc inde propositis, responderunt prout sequitur, videlicet:

§. 3. Sacra Congregatio à Sanctissimo Domino Nostro deputata super controversiis vertentibus inter Episcopum Angelorum in Indiis Occidentalibus, & Religiosos Societatis Jesu sæpius auditis procuratoribus ab eodem Episcopo ad Urbem allegatis, nec non ipsius Societatis Procuratore Generali, negotioque accuratè discussio, censuit prædictos Religiosos nequaquam posse in Civitate & Diocesi Angelopolitana personarum sæcularium Confessiones audire sine approbatione Episcopi Diocesani, nec verbum Dei prædicare in Ecclesiis sui ordinis, non petita ipsius benedictione, nec in aliis Ecclesiis sine ejus licentia, nec in Ecclesiis etiam sui ordinis ipso contradicente, & contraveniente, ab Episcopo tanquam Sedis Apostolicæ Delegato coerceri, & puniri posse etiam censuris Ecclesiasticis in vim Constitutionis Sanct. mem. Gregorii X V. quæ incipit, Inscrutabili Dei providentia. Ac proinde memoratis Religiosis, qui hujusmodi approbationem, ac licentiam se obtinuisse non docuerint potuisse Episcopum, seu ejus Generalem vicarium præcipere sub poena excommunicationis latæ sententiæ, ut à Confessionibus audiendis & verbi Dei prædicatione abstinerent, nec ob eam causam licuisse dictis Religiosis quasi à manifestis injuriis, & violentiis eligere Conservatores, eosque, ut præfertur electos in Episcopum, ejusque vicarium Generalem indebitè, ac nulliter excommunicationem fulminasse. Cæterum sancta congregatio seriò in Domino hortatur, ac monet Episcopum, ut Christianæ mansuetudinis memor erga Societatem Jesu,

quæ

quæ laudabili suo instituto in Ecclesia Dei tam fructuose laboravit, ac sine intermissione laborabat, paterno se gerat affectu, eamque in regimine Ecclesiæ suæ perutilem adiutricem agnoscens benigne foveat, ac pristinae suæ benevolentia restituat, quemadmodum sacra Congregatio ipsum facturum confidit, sibi que certo pollicetur, cum ejus zelum, pietatem ac pastorem sollicitudinem comperitam habeat. Datum Romæ die 16 Aprilis Anno 1648.

§. 4. Et præmissorum occasione pro parte prædicti Ioannis Episcopi: nec non Religiosorum Societatis Jesu in eadem congregatione proposita fuerunt diversa dubia de mandato Sanctissimi resolvenda, quæ quidem Sacra Congregatio sæpius auditis, ut in præmissis ab eodem Episcopo ad Urbem missis; nec non Procuratore Generali ipsius Societatis, negotioque maturè perpensò ad singula dubia ab utraque parte proposita respondit ordine quo sequitur:

Primo, An in casu, quo Episcopus præcipiat decreta aliqua Concilii Tridentini à Regularibus observari & executioni demandari, Regulares quicumque etiam Societatis Jesu, sub prætextu, quod huiusmodi præcepta infringant sua privilegia, possint eligere conservatores? Congregatio respondit, si Episcopus præcipiat Regularibus etiam Societatis Jesu, ut Decreta aliqua Concilii Tridentini observent, ac exequantur in illis casibus, in quibus per ipsum Concilium, vel constitutiones Apostolicas Regulares exempti subjiuntur jurisdictioni & correctioni Episcopi, minime licere ipsis Regularibus ob eam causam Conservatores eligere.

Secundo, An quando Ordinarius procedit juris ordine servato adversus Regulares prædictos in casibus, in quibus per Concilii Tridentini, vel constitutiones Apostolicas ipsi subjiuntur, possint Conservatores Judices assignare? Respondit, ut ad proximum, non posse.

Tertio, An Regularibus etiam Societatis Jesu afferentibus se habere privilegia, quo minus obediant Episcopo in executione decretorum juris Communis Concilii Tridentini & Constitutionum Apostolicarum, Ordinarii debeant ipsis adhibere fidem absque exhibitione huiusmodi privilegiorum? Respondit, Ordinarios non teneri huiusmodi assertioni fidem adhibere absque integrali privilegiorum exhibitione.

Quarto, An in casu quo Regulares quicumque etiam Societatis Jesu exhibent aliqua privilegia, & Ordinarii judicent ea non suffragari casui de quo agitur, & ad rem non facere, Regulares præfati possint, & debeant provocari ad summum Pontificem, vel in partibus Indiarum remotissimis ad Metropolita-

num sive Ordinarium viciniorem, vel potius possint hoc casu eligere Conservatores? Respondit, si verba privilegiorum sint obscura & ambigua, non licere recurrere ad Metropolitanum vel viciniorem Episcopum, nec conservatores eligere, sed summum Pontificem pro interpretatione esse adeundum.

Quinto, utrum Constitutio sel. record. Gregorii XV. circa Conservatores Regularium publicata anno 1621. cum declarationibus Eminentissimorum Sacræ Congregationis Concilii Tridentini Interpretum desuper editis æque afficiat, & comprehendat Religiosos Societatis Jesu, ac reliquos Regulares, ita ut omnia alia prædicta Societatis privilegia fuerint reducta ad terminos dictæ Constitutionis, & sic imposterum debeant ab iis eligi Conservatores juxta formam, & tenorem prædictæ constitutionis? Respondit, huiusmodi Constitutionem cum declarationibus, ut prætenditur editis æque afficere Religiosos Societatis Jesu, atque aliorum Ordinum, & Conservatores ad illius præscriptum esse eligendos, non obstantibus quibusvis privilegiis, quippe quæ omnia sunt reducta ad terminos ipsius Constitutionis.

Sexto, An Regulares prædicti gravati ære alieno vel ad ratiocinia, vel testamentorum Executores possint conveniri coram ordinario, si Conservatores non nominaverint intra tempus habile ab ordinario, præscriptum. Respondit, Regulares in causis præfatis coram ordinario loci esse conveniendos, si ad præscriptum Constitutionis Sanctæ mem. Gregorii XV. Conservatores non elegerint, ipsumque electionis Documentum intra præfinitum tempus in actis Curia ipsius ordinarii non exhibuerint ac dimiserint.

Septimo, An dicti Regulares Conservatores, sive ad jura, sive ad privilegia tuenda assumptas, teneantur ante exercitium Commissionis præstare cautionem coram ordinario, sive alio iudice competente, de iudicio sisti, & iudicatum solvendo, casu quo in lite sive causa succubuerint? Respondit non teneri.

Octavo, An quando Episcopi jura, vel decimas Cathedralium adversus Regulares prædictos dote sua spoliantes Ecclesias coram iudice competente teneantur, librosque, memorialia, & allegationes producant ius Ecclesiarum Cathedralium exprimentes & acquisitiones Religiosorum, aliaque id generis adnumerantes huiusmodi scriptorum occasione, possint Regulares nominare Conservatores, prætendentes injuriam sibi inferri in referendo immoderatas acquisitiones? Respondit, Si Episcopi, pro tuendis juribus Cathedralium Ecclesiarum coram Iudice competente huiusmodi scripta producant, & Regularium immoderatas acquisitiones veraciter & modestè referant, non licere Regularibus ob eam

causam ad Conservatores recurrere.

Nono, utrum Regularis quicumque etiam Societatis Iesu possit administrare Sacramentum pœnitentiæ secularibus absque licentia Episcopi Diocesani, etiamsi in aliena Diocesi approbatus sit? Respondit, Regulares etiam Societatis Iesu in una Diocesi ab Episcopo approbatos, ad Confessiones personarum sæcularium audiendas nequaquam posse in alia Diocesi huiusmodi Confessiones audire, sine approbatione Episcopi Diocesani,

Decimo, An Episcopus contra dictos Regulares audientes in sua Diocesi Confessiones Sæcularium absque sua approbatione, vel Concionatores absque Licentia Episcopi intra vel extra proprias Ecclesias, possit procedere, eos à talibus ministeriis removendo, sive præceptis & aliis juris remediis coercendo? Respondit eisdem Regularibus, qui Confessiones personarum Sæcularium audiunt sine approbatione Episcopi loci, vel prædicant in Ecclesiis sui Ordinis, non petita illius benedictione, aut in aliis Ecclesiis absque ipsius licentia, vel in Ecclesiis etiam sui ordinis ipso contradicente posse Episcopum in vim Constit: fel: rec: Gregorii XV. quæ incipit: Inscrutabili Dei providentia, tanquam Sedis Apost. Delegatum administrationem Sacramenti pœnitentiæ ac munus prædicationis interdicere, eosque juris remediis coercere & punire.

Undecimo, An quando Episcopo constat dictas licentias obtentas non fuisse, ipse possit præcipere, ut donec licentiam intra præscriptum tempus exhibeat, à tali ministerio abstinere, & an requirendus sit per Episcopum pro his exhibendis Provincialis in alia Diocesi, vel longissimè existens, vel ipsi Regulares Confessarii, vel eorum superiores ejusdem Diocesis, in qua prædicta exercent? Respondit posse Episcopum sic præcipere, nec pro huiusmodi Licentiis requirendum esse Provinciale, sed satis esse ipsos Religiosos requirere, aut eorum superiores in Diocesi Episcopi existentes.

Duodecimo, An si contingat, ut aliquis prædictorum Regularium insurgat contra Episcopum in propria Diocesi maledictis cum scripto, vel dicto populum scandalizando possit ab Episcopo puniri, & qua animadvertione, & quid si huiusmodi delinquens transiverit ad aliam Diocesim in hoc casu servandum sit? & qua pœna puniendus sit Regularis, qui commorans in una Diocesi spargat famosos libellos contra Ordinarium alterius Diocesis? Respondit, si Regularis intra claustra degens extra ea in casibus in dubio expressis ita notoriè deliquerit, ut populo scandalo sit, Episcopo instante, teneri superiorem Regularem infra tempus ab Episcopo præfigendum severe illum punire, ac de punitione Episcopum certiore facere, alioquin sic delinquentem

ab Episcopo puniri posse ad præscriptum Concilii Tridentini cap. 14. Sess. 25. de Regular. quod si delinquens ad aliam Diocesim migraverit, servandum esse quod præcipitur in Constitutione Sanctæ mem: Clementis VIII. incipien. Suscepti muneris ratio.

Decimotertio, An Conservatores nominati & electi à Regularibus prædictis ante exercitium suæ jurisdictionis teneantur Electionis authenticum documentum exhibere coram Ordinario, sub pœna nullitatis actuum? Respondit, utique teneri.

Decimoquarto, An privilegia, quæ sunt contra Jurisdictionem Ordinarii, & quibus gaudent, & gaudere prætendunt Regulares prædicti, debeant Episcopis notificari, sive infinuari? Respondit, Regulares teneri huiusmodi privilegia Episcopo exhibere, si eis uti voluerint.

Decimoquinto, An prædia rustica, metallorum fodinæ, sachari opificinæ à Regularibus Societatis, vel aliis possessa, vel aliæ Domus sæculares, in quibus videlicet, unus vel duo Regulares tantum commorantur, gaudeant privilegio Collegiorum seu conventuum? Respondit non gaudere.

Decimosexto, utrum Regulares prædicti Apothecas quarumcunque mercium, macella, & similia præsertim prope collegia sive conventus exercentes, possint ab ordinario sub censuris inhiberi, ne huiusmodi exercent? Respondit non posse Episcopum hoc prohibere Regularibus exemptis, sed si in præmissis ita notoriè delinquant extra claustra, ut populo scandalo sint, servandum esse quod dictum est supra in responsione ad duodecimum.

Decimo septimo, utrum Regulares, etiam Patres Iesuitæ in suis prædiis, opificinis, aliisque suis Domibus sæcularibus sitis intra limites parochialium ad se non spectantium possint administrare Sacramentum Baptismatis, solemnem matrimonii, extremæ unctionis & Eucharistiæ in festo Paschatis famulis, mercenariis, rusticis, sive aliis id genus hominibus sæcularibus absque Ordinarii, vel parochi licentia? respondit non posse.

Decimo octavo, utrum P. P. Societatis in Civitate & Diocesi Angelorum possint consecrare vasa sacra, altaria & similia in quibus unctio requiritur? Respondit itidem non posse.

Pro parte verò Religiosorum Societatis Iesu proposita fuerunt infra scripta dubia.

Primo, An Episcopi in partibus Indiarum possint ex integro totum unum Monasterium, vel collegium ab audiendis Confessionibus suspendere? Respondit, Episcopos Indiarum posse quidem omnibus simul unius Monasterii vel collegii Confessariis adimere facultatem audiendi Confessiones personarum sæcularium,

larium etiam inconsulta Sacra Congregatione Episcoporum, & Regularium negotiis præposita, cum decretum ab ea editum sub die 20. Novembris 1615. ex intentionis defectu, & convenientia morali non extendatur ad Regiones illas, tam longe ab Vrbe distitas. Verum ab hac generali suspensione, quæ vix sine scandalo & animarum perniciæ contingere potest, abstinendum esse Episcopis, nisi gravissima subsistente causa, super quo Sacra Congregatio illorum Conscientias graviter voluit esse oneratas.

Secundo, An Episcopus Regularem pro Confessionibus semel approbatum sine nova causa suspendere possit ab ipsis Confessionibus audiendis? Respondit, Regulares alias liberè ab Episcopo prævio examine approbatos ad audiendas confessiones personarum secularium ab eodem Episcopo suspendi non posse, sine nova causa eaque ad Confessiones ipsas pertinente.

Tertio, An Bulla Pii v. 34. in ordine tom. 2. Bullarii concessa, instante, & supplicante Serenissimo Rege Catholico, non ad petitionem Regularium sit revocata in Bullis summorum Pontificum in quibus exemptiones Regularium mitigantur? Respondit, agendum cum Sanctissimo, an velit declarare Bullam non esse revocatam, illam tamen non suffragari, nisi in locis ubi est defectus Parochorum.

Quarto, An Episcopus possit cum censuris procedere contra Regulares exemptos, si inobedientes fuerint in Confessionibus audiendis, vel prædicatione verbi Dei; & hoc an vigore Concilii Tridentini, vel per quem Canonem? Respondit posse procedere, non quidem in vim Concilii Tridentini, sed in vim Constitutionis Gregorii XV. quæ incipit Inscrutabili Dei providentia.

Quinto, An licentia audiendi Confessiones, & prædicandi, ab Episcopo per litteras patentes Cancellariæ concedi possit? Respondit, posse concedi etiam per litteras missivas, vel oretenus si ita Episcopo videbitur.

Sexto, An talis licentia oretenus sine scriptis concedi possit? Respondit ut ad proximum.

Septimo, An facultas eligendi conservatores concessa Societati à Gregorio decimo tertio suffragetur illis in locis in quibus non adsunt Iudices Synodales? Respondit, ubi non adsunt Iudices Synodales Privilegium Gregorii XIII. non suffragari, quo ad hoc ut Societas non teneatur ex illis eligere conservatores, dummodo tamen in reliquis servetur forma constitutionis Gregorii XV. hac de re editæ.

Octavo, An Conservatores Societatis, vicarios Generales Episcoporum auctoritate Apostolica per sententias, censuras & pœnas Ecclesiasticas compellere possint virtute Bullæ

Gregorii XIII. Incipien. Æquum reputamus. Dat. ultima Februarii 1573. Respondit posse à manifestis injuriis, & violentiis eos compescere, etiam censuris; & pœnis Ecclesiasticis. Dat. Romæ die 16. Aprilis 1648. Quapropter, ut præmissa firmius subsistant, & inviolabiliter observentur, Nobis pro parte Joannis Episcopi hujusmodi fuit humiliter supplicatum, ut illa auctoritate Apostolica confirmare de benignitate Apostolica dignaremur.

Nos igitur dicti Joannis Episcopi votis hac in re annuere, illumque specialibus favoribus & gratiis prosequi volentes, & eundem Ioannem Episcopum à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris & pœnis à jure vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequen. harum serie absolvendi. & absolutum fore censentes hujusmodi supplicationibus inclinati præsertim responsa, seu resolutiones auctoritate prædicta tenore præsentium confirmamus & approbamus, illisque Apostolicæ firmitatis vim & robur adjicimus, & inviolabiliter observari mandamus, salva tamen semper in præmissis auctoritate dictæ congregationis.

§. 7. Decernentes sic, & non aliter in præmissis per quoscumque Iudices Ordinarios & Delegatos etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de latere Legatos judicari & definituri debere, ac irritum, & inane si quid secus à quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

§. 8. Non obstantibus Apostolicis ac universalibus, provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus & specialibus constitutionibus & ordinationibus; nec non Ecclesiæ Angelopolitanæ ac Societatis prædictæ, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel alia quavis firmitate roboratis, Statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque indultis & litteris Apostolicis, eidem Ecclesiæ & Societati sub quibuscumque verborum tenoribus & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, ac decretis etiam irritantibus, etiam motu proprio, ac etiam consistorialiter, & alias quomodolibet in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis & innovatis. Quibus omnibus & singulis, etiam si pro sufficienti illorum derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis specifica, expressa & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium & singulorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes,

habentes, illis alias in suo robore permanſuris, ad effectum præmiſſorum ſpecialiter & expreſſe derogamus, cœterisque contrariis quibuscumque. Dat. Romæ apud S. Mariam

Majorem ſub annulo Piſc. die 14 Maji, MDCXXXVIII. Pont. Noſtri Anno Quarto.

H.

S. D. N. D. V R B A N I, Divina providentia
Papæ VIII

C O N F I R M A T I O
DECLARATIONIS CONSTITVTIONIS,
C L E M E N T I S Papæ VIII.

De largitione munerum Regularibus utriusque
Sexus interdicta.

Nuper à Congregatione nonnullorum Romanæ Curie Prælatorum, coram dilecto filio nostro Antonio, tituli S. Petri ad Vincula, Presbytero Cardinali S. Onuphrii nuncupato majori Pœnitentiario, ac nostro in alma Vrbe Provicario in Spiritualibus generali, & nostro secundum carnem fratre germano, à Nobis deputata emanavit declaratio tenoris subsequēntis; videlicet; Cum circa interpretationem Constitutionis fel. recor. Clementis VIII sub dat. XIII. Kal. Julii, Pontificatus sui anno III. de largitione munerum, Regularibus utriusque sexus interdicta, nonnullæ difficultates & ambiguitates sint exortæ, Congregatio ſpecialiter à Sanctiſſimo D. N. Urbano, Divina providentia Papa VIII. coram Eminentiſſimo Cardinali S. Onuphrii, majori Pœnitentiario, ac Urbis Provicario deputata, auctoritate ſibi attributa declaravit, & declarat, munera à Religioſis utriusque ſexus, tribui poſſe, ex cauſis gratitudinis, conciliationis benevolentie, ejuſque conſervationis erga ipſam Religionem vel Conventum, aliſve cauſis ex ſui natura actum virtutis & meriti continentibus, modeste tamen ac discretè, & dummodo id non fiat niſi de ſuperiorum localium licentia, ac etiam cum conſenſu majoris partis Conventus, ſi talis conſenſus de jure vel ex Constitutionibus ſeu conſuetudinibus cujuſque Religionis reſpective in huiusmodi caſibus requiratur. Conſenſum verò Conventus in §. 3. ejuſdem Constitutionis ad leviora eſculta aut poculenta, ſeu ad donationem & reli-

gioſtatem pertinentia munuſcula largienda, &c. requiſitum, intelligi debere de conſenſu alias de jure requiſito, & ubi concurrit ambiguitatis ſuſpicio, qua ceſſante, nec in his requiri licentiam ſuperiorum in ſcriptis, in §. 4. ejuſdem bullæ requiſitam, ſed ſufficere licentiam etiam oretenus eiſdem conſeſſam, declarat. Comeſſationes autem, comotationes, & convivia in excipiendis præſertim Benefactoribus, Proteſtoribus, vel Ordinariis honorificè, & lautè, de quibus in §. 5. & 6. ejuſdem Constitutionis, cenſeri tantummodo prohibita, ſi decentiæ ſtatus Regularis adverſentur. Reſtitutionem verò receptorum Conventibus faciendam, de qua in §. 7. ibidem cautum eſt intelligi debere de Conventibus, ad quos data, donata ſeu miſſa de jure pertinent, ſi id commodè fieri poteſt, alias Conventui ejuſdem Religionis, viciniore loco, ubi petita fuit abſolutio, reſtituantur. Inſuper eadem facultate ſibi tributa, omnes, qui hucusque adverſus ſupradict. Constitutiones, Capitula hinc moderata largiti fuerunt, vel receperunt, à poenis quibuſcumque in eadem Constitutione inſiſctis & incurſis, poſſe & debere a propriis Confeſſariis abſolvi in foro conſcientie, etiam non factà prius huiusmodi rerum donatarum, ſeu datarum reſtitutione. Quoad eos verò qui præter modum prædictum graviore Religionis detrimento largiendo, vel recipiendo, tranſgreſſi ſunt, ſed ob inopiam reſtituere nequeunt, eadem Sanctitas concedit majori Pœnitentiario, ut de præteritis uſque ad diem datæ præſentium, in foro conſcientie abſolvat, diſpenſet & condonet, ſeu abſolvi,